

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับหลักการและเหตุผล แนวคิด เกี่ยวกับการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ บทบาทและหน้าที่ พันธกิจ ที่เป็นกลไกในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ออกโดยกฎหมายตามรายละเอียดในการนำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. หลักการและสาระสำคัญของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
2. แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
3. แนวโน้มการบริหารการอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ
4. กรณีศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย

1. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

- 4.1.1 บทบาท หน้าที่ พันธกิจ และผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

- 4.1.2 บทบาท หน้าที่ พันธกิจ และผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. มหาวิทยาลัยในระบบราชการ

- 4.2.1 บทบาท หน้าที่ พันธกิจ และผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ภาคเหนือตอนบน

- 1) ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

- 2) ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

- 3) ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

- 4) ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

5. จุดแข็งจุดอ่อนของการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่แรกก่อตั้งกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยผลของกฎหมาย

6. บทบาทและหน้าที่ หรือพันธกิจของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ควรจะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติ

1. ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
2. ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับความมีคุณธรรม
3. มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการเป็นที่ยอมรับได้ในระดับนานาชาติ
4. ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม
5. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ
6. การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร
7. ผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ
 - 6.7.1 ด้านการบริหารงานทั่วไป
 - 6.7.2 ด้านการบริหารวิชาการ
 - 6.7.3 ด้านการบริหารงานบุคคล
 - 6.7.4 ด้านการบริหารงานการเงินและงบประมาณ
 - 6.7.5 ด้านระบบบัญชีและการตรวจสอบ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

หลักการและสาระสำคัญของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่ไม่ใช่ส่วนราชการเป็นการจัดตั้งหน่วยงานที่มีฐานะใหม่ ที่ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ โดยเป็นการกำหนดความเกี่ยวพันระหว่างรัฐกับมหาวิทยาลัยใหม่ ซึ่งรัฐจะสนับสนุนด้านการเงินแก่มหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยมีอิสระในการบริหารจัดการ ในการเบิกจ่ายงบประมาณระเบียบวิธีที่มหาวิทยาลัยกำหนดภายใต้อำนาจที่จะตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ด้านการบริหารงานบุคคล ตลอดจนค่าตอบแทนต่าง ๆ ทั้งเงินเดือน สวัสดิการและการจ่ายบำเหน็จเมื่อออกจากงาน มหาวิทยาลัยจะกำหนดอัตราให้เหมาะสมและเป็นอัตราที่สามารถแข่งขันกับเอกชนได้ในตลาดแรงงานด้านวิชาการมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้กำหนดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเองและมีอำนาจจัดตั้งหรือยกเลิกหน่วยงานต่าง ๆ ได้เอง

แนวคิดการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ หรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น เพื่อที่มุ่งยกระดับและพัฒนาการศึกษาของไทยให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการมากขึ้น ทั้งเป็นการแบ่งเบาภาระด้านงบประมาณของรัฐบาล โดยรัฐบาลจะกำกับดูแลในด้านนโยบาย การจัดสรรงบประมาณ (Block Grant) และเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นหลัก มีการติดตาม

และประเมินผลการดำเนินงาน ด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ ตามระบบกลไกของรัฐตามประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. สถานภาพของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

1.1 มีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็น

1.2 รัฐวิสาหกิจ

1.3 เป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการ

1.4 กระทรวงศึกษาธิการ

1.5 เป็นหน่วยงานของรัฐที่ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินตาม

1.6 พระราชบัญญัติวิธีงบประมาณอย่างเพียงพอที่จำเป็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษาได้

2. ความเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาล

2.1 การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การ

2.2 บริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ต้องเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและแผนการ พัฒนาประเทศ

2.3 การผลิตบัณฑิตควรให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่

2.4 เลือกลำดับจัดการศึกษาหลากหลายรูปแบบส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตรวมทั้งมี ความคล่องตัวและยืดหยุ่นในการปรับตัวไปตามสถานการณ์

2.5 ให้มีกลไกการจัดสรรงบประมาณ หรือกลไกการกำกับดูแลโดย

2.6 องค์กรที่รัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

3. ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัย

ให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีความคล่องตัว โดยกลไกของสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นองค์กรที่รับผิดชอบ ควบคุมดูแลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายของ รัฐบาลโดยสภามหาวิทยาลัยจะสามารถกำหนดระเบียบข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่อง ต่าง ๆ ได้เอง ภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งการบริหารจัดการจะ สิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ยกเว้นเรื่องที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีที่จะต้องเสนอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบและนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

4. สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย

4.1 องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่มาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายในมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากบุคคล

ภายนอกนั้น ประกอบด้วยผู้แทนหรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสรรหาคัดเลือกจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ จำนวน 1 คน และผู้แทนจากภาคเอกชน ชุมชนหรือสังคมตามความเหมาะสมและภูมิหลังของแต่ละมหาวิทยาลัย

4.2 อธิการบดีในฐานะผู้บริหารสูงสุด มีหน้าที่ดำเนินการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย ภายใต้นโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับดูแลอธิการบดีโดยตรงโดยมีกระบวนการกำกับดูแลที่โปร่งใสชัดเจนการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี ต้องเป็นกระบวนการที่โปร่งใส ไม่ใช่การเลือกตั้ง แต่ให้ใช้วิธีการสรรหาตามข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัยโดยมีคณะกรรมการสรรหาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและมีผู้แทนจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาร่วมด้วย

5. การบริหารจัดการทั่วไป

ให้มหาวิทยาลัยใช้หลักบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) โดยอาจออกข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ว่าด้วยการบริหารจัดการที่ดีเพื่อเป็นแนวทางในการออกระเบียบข้อบังคับและแนวทางในการดำเนินกิจกรรมทั่วไปของมหาวิทยาลัย

6. การบริหารงานบุคคลในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีหลักการ ดังนี้

6.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการบรรจุภายหลังจากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับมีสถานภาพเป็น“เจ้าหน้าที่ของรัฐ”โดยอาจเรียกชื่อว่า “ข้าราชการมหาวิทยาลัย” หรือ “พนักงานมหาวิทยาลัย...” หรือชื่ออื่น ๆ ซึ่งจะได้รับสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าข้าราชการ การได้รับเงินเดือนและผลประโยชน์ตอบแทนเป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้สอดคล้องกับศักยภาพ และผลิตผลทางวิชาการที่เกิดขึ้น

6.2 ข้าราชการและลูกจ้างประจำเดิมของมหาวิทยาลัยสามารถเลือก สถานภาพโดยขอเข้าสู่บุคลากรระบบใหม่ได้ตามความสมัครใจในส่วน of ข้าราชการนั้นเมื่อเปลี่ยนแปลงสถานภาพแล้วให้คงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด

6.3 ระบบบริหารงานบุคคลให้ตราเป็นข้อบังคับ โดยให้มีองค์กรบริหารบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วม ยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม (Merit System) มีระบบการประเมินผลการทำงานของบุคลากรที่โปร่งใส เป็นระบบให้ทุนสำหรับผู้ทำดีมีคุณประโยชน์ที่ชัดเจนขณะเดียวกันต้องจัดให้มีกลไกให้ความเป็นธรรมต่าง ๆ ได้แก่ ระบบการอุทธรณ์ร้องทุกข์ที่ขึ้นตรงต่อสภามหาวิทยาลัย

7. งบประมาณและทรัพย์สิน

7.1 รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเงินอุดหนุนดังกล่าวถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยกรณีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่นได้รัฐพึงจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าที่จำเป็น

7.2 รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย

7.3 มหาวิทยาลัยถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินและทรัพย์สินได้ ทรัพย์สินที่ได้มาโดยมีผู้ยกให้หรือได้มาโดยการซื้อจากเงินรายได้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครองดูแล บำรุงรักษาและจัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุได้ รายได้จากการดำเนินงานถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

7.4 มหาวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารการเงิน และระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพโดยไม่ขัดแย้งกับมาตรฐานและนโยบายการบัญชีที่รัฐกำหนดการใช้จ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยจะต้องกำหนดเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยการอนุมัติของสภามหาวิทยาลัย

7.5 ให้มีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นกลไกภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบและมีกลไกให้ผู้ตรวจสอบภายในขึ้นตรงต่อสภามหาวิทยาลัย

8. การใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยและระหว่างสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ตลอดจนชุมชน สถานประกอบการหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

9. การบริหารงานวิชาการ

9.1 การบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการโดยให้การดำเนินการเสรีถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด

9.2 สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชนและประเทศชาติ

10. การกำกับ ตรวจสอบ

10.1 การกำกับ ตรวจสอบโดยกลไกภายในมหาวิทยาลัยสภามหาวิทยาลัยต้องวางระเบียบและกลไก เพื่อควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมในมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการตรวจสอบด้วย

10.2 การกำกับ ตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก

- 1) โดยระบบการกำกับของรัฐ ได้แก่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ สำนักงานประมาณ เป็นต้น
- 2) การกำกับด้วยกลไกงบประมาณโดยพิจารณาเป้าหมายและผลการปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์ในการจัดสรร เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณเป็นกลไกผลักดันให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามนโยบาย และแผนของรัฐ
- 3) การกำกับด้านนโยบายของรัฐ
- 4) การกำกับด้วยระบบการรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

10.3 รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ในกรณีที่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย หากปล่อยทิ้งไว้จะเกิดความเสียหายต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวมให้รัฐมนตรีกำกับดูแลนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการเปรื่อง กิจรัตน์ภร (2555) กล่าวว่า ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษามาจาก 2 แหล่งคือ

- 1) ความเหลื่อมล้ำจากสภาพทางสังคมไทยจากความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจากฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของครอบครัวความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจากภูมิฐานะสภาพแวดล้อมและภูมิฐานะของเด็กและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจากสถานะและวัฒนธรรมในครอบครัว

- 2) ความเหลื่อมล้ำจากการจัดการศึกษาชาติ

- 2.1 จากการจัดสรรงบประมาณและกำลังคนทางการศึกษา

- 2.2 ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา

แนวทางการแก้ไขความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาไทย คือ

1. เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา

- 1.1 ปรับค่านิยมทางการศึกษา โดยแทนที่จะเน้นเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนเก่ง คนที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพหรือเน้นเฉพาะปริญญาบัตรต้องให้ความสำคัญกับจิตใจมากขึ้นโดยเน้นคุณธรรมจริยธรรม

- 1.2 กระบวนการเรียนรู้ต้องเน้นการปฏิบัติและการนำไปใช้แก้ปัญหามากกว่าจะเน้นการจำเนื้อหาสาระและทฤษฎี

1.3 การประเมินคุณภาพทางการศึกษาควรมีการปรับวิธีการและกระบวนการให้
ตรวจประเมินได้ตรงกับสภาพจริงมากขึ้น ประเมินเชิงคุณภาพให้รอบด้าน และควรมีระบบคัดสรร
ผู้ประเมินให้มีมาตรฐานเดียวกัน

2. การพัฒนาด้านการเมืองและการปกครองของประเทศแม้ประเทศไทยจะปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยมาช้านาน แต่ยังมีปัญหาประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีจิตใจที่เป็นเสรีชนยังคงหวัง
พึ่งพาผู้มีอำนาจ ก่อให้เกิดระบบอุปถัมภ์กลุ่มพวกพ้อง

ที่ผ่านมาการบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐยังยึดติดกับระบบราชการและอยู่ภายใต้
กฎเกณฑ์ของระบบราชการ ระเบียบที่เคร่งครัด ที่อาจจะขัดกับลักษณะการบริหารมหาวิทยาลัยใน
กำกับของรัฐที่ต้องการความยืดหยุ่นความคล่องตัว ความฉับไวในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงที่สามารถสนองตอบความก้าวหน้าทางวิชาการและการบริหารงานภายในมหาวิทยาลัย
การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่
เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนควรจะมีการบริหารจัดการแบบใดจึงจะ
สามารถสนองพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนได้ การศึกษาวิจัยนี้
จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 2 รูปแบบ การบริหารจัดการ
คือมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง กับ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยผลของ
กฎหมาย เพื่อสร้างแนวทางการปฏิบัติที่ดีให้เกิดขึ้นกับการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนบนในอนาคตหากจะมีการปรับเปลี่ยนไปสู่การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเป็น
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

คำว่าสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐหรือที่เรียกว่า มหาวิทยาลัยนอกระบบหรือ
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีการบริหารจัดการอิสระแยกจาก
ระบบราชการ (Autonomous University) แต่ยังคงได้รับเงินอุดหนุนทั่วไป (Block Grant) ที่รัฐจัดสรร
ให้เป็นรายปีโดยตรง เพื่อใช้จ่ายตามความจำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
และเพื่อประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย
ดังนี้

สุเจน กรรพฤทธิ์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ คือ การที่มหาวิทยาลัย
ของรัฐทุกแห่งต้องปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการภายใน จากเดิมที่เป็นไปตามระเบียบราชการ
เช่นเดียวกับหน่วยราชการอื่น มาเป็นการบริหารจัดการตนเองโดยที่รัฐบาลถอยไปเป็นเพียงผู้กำกับ

ดูแลเท่านั้นซึ่งนั่นหมายถึงมหาวิทยาลัยจะมีอิสระด้านการบริหารงานบุคคลและการเงินของตนเองอย่างเต็มที่ โดยมีพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นการเฉพาะ

ถัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ (2550) ได้กล่าวถึง ความหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลไว้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐรูปแบบใหม่ ที่รัฐบาลจะออกกฎหมาย (พระราชบัญญัติ) ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการบริหารด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับหลักการบริหารมหาวิทยาลัยที่เรียกว่า Autonomous University โดยบุคลากรที่เป็นคณาจารย์และเจ้าหน้าที่จะไม่เป็นข้าราชการและใช้ระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้นเอง

วิจารณ์ พาณิช (2550) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานะจากหน่วยราชการไปเป็น "หน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ...." ต้องมีเป้าหมายในเชิงความมุ่งมั่น (Purpose) หรือเชิงยุทธศาสตร์ (Strategy) ของตนเองสำหรับใช้เป็นเข็มทิศหรืออุดมการณ์ประจำองค์การ <http://www.gotoknow.org/blog/council/143678> และ <http://www.gotoknow.org/blog/council/47923> (19 กันยายน พ.ศ. 2557)

สุรพล ศรีบุญทรง เลขานุการปอมท. (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ภายใต้แนวคิดการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาได้มีความพยายามจากภาครัฐในการผลักดันให้มหาวิทยาลัยรัฐมีลักษณะการบริหารแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (สืบค้นจาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/41899> 19 กันยายน 2557)

การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คือ การปรับเปลี่ยนสถานภาพการบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่รูปแบบการบริหารใหม่ที่ดำเนินการภายใต้กรอบการศึกษาของชาติ โดยรัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปแก่มหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และที่มาของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้มาจากการสรรหาเสนอชื่อโดยระบบใหม่ และมีการกำหนดบทบาทของกรรมการส่งเสริมกิจการศึกษาจากชุมชนในท้องถิ่นตามระเบียบของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ การเพิ่มบทบาทของสภามหาวิทยาลัยให้กำกับดูแลการบริหารงานบุคคลและด้านสิทธิประโยชน์ การปรับโอนย้ายตำแหน่งข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยทำด้วยความสมัครใจ สำหรับการบัญชีของมหาวิทยาลัยให้อยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจากแนวทางที่กล่าวมา ในบริบทของการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนจะมีแนวทางการบริหารจัดการไปในทิศทางใดนั้น ผู้วิจัยคิดว่าผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ย่อมทำให้เกิดแนวทางเพื่อให้ได้การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่จะนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภาคเหนือตอนบนในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐต่อไป

แนวโน้มการบริหารการอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ

การพัฒนาการอุดมศึกษาไทยให้สามารถอยู่รอดและแข่งขันได้ในสภาพยุคโลกาภิวัตน์ อ้างถึงใน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2550) จากบทความทิศทางการอุดมศึกษาไทย แนวโน้มสำคัญ ของสถาบันอุดมศึกษาไทยไว้หลายประการ ดังนี้

1. การอุดมศึกษามุ่งฐานอิเล็กทรอนิกส์เนื่องด้วยความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การเรียนแบบ E-Education หรือ E-Learning เป็นที่นิยมมากขึ้น โดยในอนาคตจะมีการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตรบนฐานอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การอยู่รอดการดึงดูดผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และการผลิตผู้เรียนให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน การพัฒนาห้องสมุดที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยรองรับการศึกษาค้นคว้าและการเรียนรู้ในระดับมหาวิทยาลัย มีการใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดกิจการที่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ และธุรกิจข้ามชาติ จนเกิดเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่มีสถานที่ตั้งหรือที่เรียกว่า มหาวิทยาลัยเสมือนจริง (Virtual University) ซึ่งจะมีประโยชน์ในการเพิ่มโอกาสเข้าสู่อุดมศึกษามากขึ้น รวมถึงผู้อยู่ในพื้นที่ห่างไกล อย่างไรก็ตาม ข้อพึงระวังในการจัดการศึกษารูปแบบนี้ คือ คุณภาพการจัดการศึกษาที่ต้องการควบคุมและประเมินผลอย่างเข้มงวด

2. การอุดมศึกษาที่มุ่งแสวงหาเอกลักษณ์ การแข่งขันทางการศึกษาที่รุนแรงขึ้น ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรจำกัด อีกทั้งผู้เรียนต้องการ การศึกษาที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและผู้เรียนมีโอกาเลือกสถาบันอุดมศึกษาได้มากขึ้นส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างพยายามพัฒนาตนเองให้แข่งขันได้ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงมีแนวโน้มสู่การค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะที่ถนัด เชี่ยวชาญ และมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อมุ่งทรัพยากรในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการสอนที่เป็นจุดเด่นนั้นได้อย่างมีคุณภาพ และแตกต่างจากสถาบันอื่น อาทิ มหาวิทยาลัยบางแห่งอาจเน้นด้านการท่องเที่ยว โดยการสอนทุกสาขา ควรมีแกนหลักวิ่งเข้าหาเรื่องท่องเที่ยว เช่น สาขาบริหารธุรกิจที่เฉพาะสำหรับการท่องเที่ยวเป็นหลักมิใช่การบริหารธุรกิจทั่วไป เศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยว

3. การอุดมศึกษาที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายสภาพของความจำกัดทางทรัพยากรและการแข่งขันทางการศึกษาที่รุนแรง ประกอบกับความต้องการขยายตลาดทางการศึกษาไปยังกลุ่มคนต่าง ๆ ใ้มากขึ้น ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกมากขึ้น เพื่อเสริมจุดอ่อนจุดแข็งกันและกัน แบ่งปันหรือระดมทรัพยากร ทำวิจัยหรือแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้เรียน ฯลฯ เป็นการเพิ่มอำนาจการเจรจาต่อรองในประเด็น

ต่าง ๆ โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือหรือการสร้างหุ้นส่วน มีอยู่ในหลายระดับ อาทิ การค้า
ลิขสิทธิ์ เครือข่ายและการรวมกลุ่ม การร่วมลงทุน และควบหรือรวมกิจการ ฯลฯ โดยมีแนวโน้ม
พัฒนาในการสร้าง Brand Name ร่วมกันระหว่างเครือข่าย

4. การอุดมศึกษาที่ซื้อต้นแบบ (Franchise) การขยายตัวในการลงทุนทางการศึกษาที่
แข่งขันมากขึ้น จนกลายเป็นการแข่งขันระดับเวทีโลก โดยสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับโลก
พยายามทำตลาดการศึกษาไปยังประเทศต่าง ๆ รวมถึงไทย ในขณะที่คนไทยจำนวนมากต้องการ
หลักสูตรการศึกษาที่มีคุณภาพระดับสากล เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ส่งผลให้มี
แนวโน้มการนำเข้าหลักสูตร การฝึกอบรมแบบสำเร็จรูปที่เน้นความชำนาญเฉพาะด้านจาก
สถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงต่างประเทศ ซึ่งมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับสากล โดย
สถาบันอุดมศึกษาที่นำเข้าหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ จะปรับเปลี่ยนไปตาม
ความต้องการขององค์กร ตลาดแรงงาน และความต้องการของผู้เรียน

5. การอุดมศึกษาที่มุ่งผลิตงานวิจัย ความต้องการกำลังคนและองค์ความรู้ที่มีคุณภาพใน
การพัฒนาประเทศที่มีมากขึ้น และสภาพการแข่งขันในการจัดการศึกษาที่รุนแรงขึ้น เพื่อสร้าง
ชื่อเสียงและดึงดูดผู้เรียนและคณาจารย์ที่มีคุณภาพ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยบางแห่งอาจปรับ
ยุทธศาสตร์ไปสู่ทิศทางการมุ่งผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ
ทำหน้าที่บุกเบิกการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มุ่งพัฒนานวัตกรรม โดยเร่งพัฒนาความสามารถ
ทางการวิจัยและโครงการวิจัยจำนวนมาก จนเป็นที่รู้จักและยอมรับ และเป็นช่องทางหนึ่งในการ
สร้างรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัยด้วย

6. การอุดมศึกษาที่ควบรวมกิจการหรือต้องปิดตัวลงการแข่งขันด้านการศึกษาไม่ถูก
จำกัดอยู่ในขอบเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งอีกต่อไป แต่จะขยายสู่การแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลก
มากขึ้น อีกทั้งสภาพการจัดการศึกษาผ่านระบบสื่อสารสนเทศ ส่งผลให้การแข่งขันการศึกษาจะทวี
ความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับผู้ปกครองและผู้เรียนซึ่งเป็นผู้บริโภค ต้องการการศึกษา
ที่ได้มาตรฐานและคุณภาพมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องเร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อดึงดูดผู้เรียน โดยสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ
ต้องเข้าสู่การแข่งขันในสภาพธุรกิจทางการศึกษา หากสถาบันอุดมศึกษาใดไม่สามารถเร่งพัฒนา
เทคโนโลยี พัฒนาคุณภาพ หรือมีจุดเด่นที่น่าดึงดูดมากเพียงพอย่อมจะไม่สามารถแข่งขันได้และ
อาจต้องปิดตัวหรือควบรวมกิจการกับมหาวิทยาลัยอื่นในที่สุด

7. การอุดมศึกษาที่มุ่งชิงพาณิชย์มากขึ้นการแข่งขันด้านการศึกษาที่รุนแรงขึ้น
โดยสถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เพื่ออยู่รอดและแข่งขันได้ ประกอบกับ
การเปลี่ยนสถานะไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมุ่ง

แสวงหารายได้เข้าสถาบันมากขึ้นโดยมุ่งดำเนินการเพื่อธุรกิจหรือการพาณิชย์มากขึ้นทั้งสถาบันอุดมศึกษาของภาครัฐและเอกชนที่ต่างต้องแข่งขัน โดยการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การทำวิจัยหรือการจัดโครงการต่าง ๆ ในเชิงพาณิชย์การแสวงหาผลกำไรจากช่องทางต่าง ๆ เช่น จัดทำโฆษณา เปิดหลักสูตรจำนวนมาก ฯลฯ อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและเป็นการเพิ่มรายได้ และลดภาระค่าใช้จ่ายการพึ่งพิงงบประมาณภาครัฐมากขึ้น ในขณะเดียวกันอาจส่งผลกระทบต่อเชิงลบตามมา หากสถาบันอุดมศึกษานั้นขาดการคำนึงถึงคุณภาพในการจัดการศึกษาและอาจเกิดสภาพการทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพผู้สอน เช่น ปลอ่ยเกรด ซ้อเกรด สอนในชั้นเรียนหรือสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีผู้เรียนจำนวนมากแต่ขาดคุณภาพ ไม่ได้ให้ความสำคัญในการเป็นที่ปรึกษาทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ เป็นต้น

ศุภวัชร มาลานนท์ (2556) ได้กล่าวถึงเรื่อง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและการเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาจากการจัดอันดับคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกโดย Times Higher Education World University Rankings 2012-2013 สถาบันการศึกษาที่ได้รับการจัดอันดับในห้าอันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 California Institute of Technology อันดับที่ 2 Stanford University และ University of Oxford อันดับที่ 4 Harvard University อันดับที่ 5 Massachusetts Institute of Technology จากข้อมูลข้างต้น สถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกาทั้งสี่แห่งเป็นสถาบันเอกชนทั้งสิ้น โดยมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐที่ได้ลำดับสูงสุด ได้แก่ University of California, Berkeley (อันดับที่ 9 World Rankings) ซึ่งผลงานโดยรวมในปีนี้ของ University of California ถือว่าลดลงในหลาย ๆ ดรรชนีชี้วัด โดย Times ได้วิเคราะห์ไว้อย่าสนใจว่า มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากภาครัฐนั้น โดยรวมมีแนวโน้มการจัดอันดับที่ลดลง ในขณะที่มหาวิทยาลัยจากประเทศอื่นๆ เริ่มเข้าสู่ตำแหน่งที่ดีขึ้น

ในส่วนของประเทศอังกฤษซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาเก่าแก่ประเทศหนึ่งของโลก มีมหาวิทยาลัยติดอยู่ใน Word Rankings TOP 10 จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ University of Oxford (อันดับที่ 2) University of Cambridge (อันดับที่ 7) และ Imperial College London (อันดับที่ 8) โดยในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลอังกฤษให้ความสำคัญสนับสนุนทางการเงินประมาณสองในสามของ งบประมาณมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญสนับสนุนทางการเงินดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มทวีปเอเชีย มหาวิทยาลัยที่ได้อันดับที่ 1 และ 2 ตาม Asia University Rankings 2013 คือ University of Tokyo (อันดับที่ 27 World Rankings) และ National University of Singapore หรือ NUS (อันดับที่ 29 World Rankings) โดย University of Tokyo ถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 1 ของเอเชียตลอดหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่ามหาวิทยาลัยในเอเชียและภาคพื้นยุโรปที่อยู่ในอันดับ TOP 100 ของ World Rankings ส่วนใหญ่ล้วนเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือมหาวิทยาลัยที่รัฐให้ความสนับสนุนทาง

การเงินทั้งสิ้นจากผลการสำรวจของ Asia University Rankings 2013 ยังปรากฏว่า มหาวิทยาลัยของไทย ติดอันดับ TOP 100 จำนวน 3 สถาบันด้วย กล่าวคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (อันดับที่ 55) มหาวิทยาลัยมหิดล (อันดับที่ 61) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อันดับที่ 82) การจัดตั้งองค์กรของมหาวิทยาลัยนั้นอาจจะไม่ใช่กรณีชี้วัดความสำเร็จทางการจัดบริการทางการศึกษา เพียงอย่างเดียวปัจจัยอื่น ๆ อาทิ การบริหารจัดการองค์กร (Internal Governance) การตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและการกำหนดกรณีชี้วัดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาที่เหมาะสมย่อมมีบทบาทอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพทางการศึกษา เดิมมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ส่วนใหญ่มีสถานะเป็นส่วนราชการ และได้มีความพยายามในการเปลี่ยน โครงสร้างการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนขึ้น

สุธีร์ รัตนากินทร์ (2554) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาและคนอุดมศึกษาไทยว่า สถาบันอุดมศึกษาของไทยเผชิญกับความท้าทายในทศวรรษหน้าหลายเรื่อง เช่น การรวมตัวของ ASIAN การแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ข้อจำกัดต่าง ๆ ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาความคาดหวังของสังคมและตลาดแรงงานต่อการศึกษาสถานะเศรษฐกิจการพัฒนากองทัพไทยการบริหารสถาบันอุดมศึกษา (ที่อยู่ในระบบราชการ) ได้ปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลจากระบบจำแนกตำแหน่ง (ระบบซี) ไปเป็นระบบจำแนกตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน พ.ศ.2553 ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อบุคลากรผู้ปฏิบัติงานทั้งในเรื่องการปฏิบัติงานการพัฒนาตนเองความก้าวหน้าและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จากสภาพความเป็นมาดังกล่าววงการอุดมศึกษามีสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาและมีผลกระทบโดยตรงต่อทั้งตัวสถาบันอุดมศึกษาและประชาคม (ผู้ปฏิบัติงาน) ในสถาบันอุดมศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นวงการอุดมศึกษาไทยจำเป็นต้องปรับปรุงพัฒนาในหลาย ๆ ด้านเพื่อให้อยู่ได้ในสังคมอย่างมีความเข้มแข็งมั่นคงและสามารถปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้ทั้ง 2 ส่วน คือ ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาเองและในส่วนของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา อาจจะต้องพิจารณาทั้งในแง่ของการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ข้อจำกัดต่าง ๆ ในส่วนของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานซึ่งอาจจะประกอบด้วย 2 ส่วนหลักคือ ผู้บริหารในระดับต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงานจำเป็นที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงตนเองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงหรือต่อไปข้างหน้าในอนาคตซึ่งการแข่งขันของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจะเป็นไปในเรื่องของระบบการบริหารและระบบสารสนเทศ การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ การกำหนดจุดยืนและกลยุทธ์ และระบบการประกันคุณภาพและการกำหนดมาตรฐานของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา

ฉันทนา จันทรบรรจง (2549) กล่าวถึงเรื่อง การปฏิรูปอุดมศึกษาในประเทศไทยญี่ปุ่นการปฏิรูป
 อุดมศึกษาในประเทศไทยญี่ปุ่นมีสาเหตุจากความไม่สามารถปรับตัวทันกับความก้าวหน้าของสังคมโลก
 อันเนื่องจากความไม่เพียงพอของงบประมาณสนับสนุนการอุดมศึกษาการวางแผนอุดมศึกษาที่ไม่
 รัดกุม ความอ่อนแอของการควบคุมคุณภาพการสอนและการวิจัย ความต้องการเรียนต่ออุดมศึกษาที่มี
 มากขึ้นและหลากหลายขึ้น ความต้องการการเรียนรู้ตลอดชีวิตและความคาดหวังของสังคมต่อ
 อุดมศึกษามีมากขึ้นทั้งในส่วนของความต้องการของนายจ้างความต้องการพัฒนากำลังคนและการฝึกอบรม
 เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งงาน แนวทางการปฏิรูประบบอุดมศึกษาเนื่องจาก 1) สถาบันอุดมศึกษาระยะสั้นหรือ
 junior college ไม่สามารถสนองความต้องการได้เท่าที่ควร จึงมีการปฏิรูปจูเนียร์คอลเลจ วิทยาลัยเทคโนโลยี
 และวิทยาลัยฝึกอบรมวิชาชีพพิเศษ โดยทบทุนทบทางพัฒนาหลักสูตรปรับปรุงระเบียบข้อบังคับให้
 ง่ายต่อการปรับตัวยิ่งขึ้นขยายสาขาวิชาเพิ่มขึ้นให้เปิดสอนระดับสูงกว่าอนุปริญญาปรับปรุงกลไก
 การประเมินผล และกลไกการบริหาร ขยายขอบเขตคุณสมบัติอาจารย์พิเศษ เป็นต้น 2) การปฏิรูป
 ระบบรับเข้าและปฏิรูปมหาวิทยาลัยสู่ระบบเปิด จากแนวคิดเดิมที่เน้นอุดมศึกษาเพื่อชนชั้นสูง
 มหาวิทยาลัยที่เป็นระบบปิด และวิธีการคัดเลือกใช้การสอบวัดความรู้วิชาสามัญเป็นหลักทำให้การ
 สอบเข้ามหาวิทยาลัยมีการแข่งขันสูงก่อให้เกิดปัญหาด้านจิตใจแก่ผู้สอน จึงมีการปฏิรูประบบการ
 รับเข้าเพื่อเปิดโอกาสการ เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยให้กว้างขึ้น มีระบบโควตาเพื่อรับเข้าจาก
 จูเนียร์คอลเลจและวิทยาลัยเทคโนโลยี มีการนำระบบคัดเลือกแบบพิเศษมาใช้กับผู้ที่ทำงานแล้ว อนุญาต
 ให้เปิดภาคค่ำในระดับบัณฑิตศึกษานำระบบลงทะเบียนแบบพิเศษมาใช้ นำวิธีวัดผลสัมฤทธิ์การ
 เรียนรู้แบบใหม่มาใช้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อรับรองปริญญาจากจูเนียร์คอลเลจหรือวิทยาลัย
 เทคโนโลยีและสถาบันอุดม ศึกษาประเภทอื่น และส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องของผู้ใหญ่ 3) การ
 ปฏิรูประบบควบคุมคุณภาพอุดมศึกษา เนื่องจากคุณภาพอุดมศึกษามีระดับแตกต่างกันระหว่าง
 แต่ละสถาบัน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากคุณภาพผู้สอนและระบบบริหารสถาบันอุดมศึกษาซึ่งให้อิสระ
 ในการบริหารจัดการแก่สถาบันจึงมีการปฏิรูปโดยนำระบบตรวจสอบและประเมินตนเองมาใช้ใน
 มหาวิทยาลัย มีการเผยแพร่ข้อมูลรายงานผลการตรวจสอบและประเมินตนเอง และให้มีการปรับปรุง
 สถาบันโดยอาศัยผลของการประเมินตนเองเป็นพื้นฐานการประเมินสถาบันอุดมศึกษาจากภายนอก
 ของญี่ปุ่นเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2539 4) การปฏิรูปความสัมพันธ์กับภาคเอกชนและชุมชนเนื่องจาก
 ภาคเอกชนชุมชน สถาบันอุดมศึกษาในญี่ปุ่นไม่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน สาเหตุจากความเป็นระบบปิด
 ของสถาบัน- อุดมศึกษา และรัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมเรื่องนี้อย่างจริงจังจึงมีการปรับปรุงโดยให้สถาบัน
 อุดมศึกษาเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบมากขึ้นสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมตั้งกองทุนสนับสนุน
 การวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา และให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาอบรมบุคคลทั่วไปโดยเปิดสอน
 หลักสูตรต่อเนื่องสำหรับคนในชุมชนให้หลากหลายมากขึ้น 5) การปฏิรูปการเงินและงบประมาณที่

รัฐจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาลดลงสาเหตุจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ประกอบกับสถาบันอุดมศึกษามีความร่วมมือกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมน้อย งบประมาณค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการจึงไม่เพียงพอ แนวทางการปฏิรูปคือ ให้สถาบันอุดมศึกษาค้นคว้าวิจัยโดยร่วมมือกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยจัดสรรเงินอุดหนุนวิจัยเพิ่มขึ้นส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาสังกัดรัฐบาลท้องถิ่นและเอกชนมากขึ้น 6) การปฏิรูปการบริหารงานบุคลากรจากปัญหาคุณภาพการสอนของบุคลากรสายผู้สอนในระดับอุดมศึกษาที่ยังไม่น่าพอใจ เนื่องจากวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ถือว่าครูเป็นศูนย์กลางไม่มีการประเมินการสอนโดยผู้เรียนระบบการจ้างงานจ้างจนเกษียณอายุราชการ จึงมีการปฏิรูปโดยเน้นให้มีการพัฒนาอาจารย์ประเมินการสอนโดยผู้เรียนและนำระบบเทียบคุณสมบัติอาจารย์พิเศษและผู้ช่วยอาจารย์มาใช้ 7) การปฏิรูปการเรียนการสอน เนื่องจากขอบเขตเนื้อหาการศึกษาในระดับอุดมศึกษากว้างขวางขึ้นและยุ่งยากซับซ้อนขึ้นประกอบกับหลักสูตรอุดมศึกษาของญี่ปุ่นไม่ยืดหยุ่นและมีการปรับเปลี่ยนหรือเปิดสอนสาขาวิชาใหม่ ๆ ตามความก้าวหน้าทางวิทยาการจึงมีการยกเลิกกฎเกณฑ์ของโครงสร้างหลักสูตรในลักษณะเดิมปรับเป็นโครงสร้างแบบเปิดและพัฒนาหลักสูตรเป็นแบบบูรณาการให้ผู้สอนทำแผนการสอนอย่างละเอียดและส่งเสริมให้เปิดสาขาวิชาใหม่ ๆ เช่น วิชาสารสนเทศ การต่างประเทศ เป็นต้น จากการปฏิรูปการเรียนการสอนมีจำนวนมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนราย วิชาแบบสหวิทยาการเพิ่มขึ้นกว่า 2.5 เท่า 8) การปฏิรูปบัณฑิตศึกษางานวิชาการและงานวิจัยเนื่องจากอัตราการเรียนต่อบัณฑิตศึกษาในประเทศ ญี่ปุ่นมีไม่สูง ผลงานทางวิชาการและผลการวิจัยมีไม่มากเท่าที่ควรระบบการจ้างงานที่ไม่เปิดโอกาสให้บุคลากรลาศึกษาต่อแบบมีค่าตอบแทนและระบบบัณฑิตศึกษาแบบดั้งเดิมเน้นการฝึกฝนอย่างเข้มข้นและผลิตในจำนวนจำกัดใช้เวลานานจึงมีการปรับปรุงระบบการศึกษาในระดับนี้ให้ยืดหยุ่นมากขึ้นมีการให้ทุนการศึกษาและการวิจัยเพิ่มขึ้นแก่นักศึกษา มีเงินกู้ยืมเรียน รับนักศึกษาต่างชาติเข้าเรียนระดับนี้มากขึ้นและจัดการศึกษาต่อเนื่องระดับบัณฑิตศึกษาสำหรับผู้ที่ทำงานแล้ว 9) การปฏิรูปสู่ความเป็นนานาชาติ การศึกษาญี่ปุ่นในอดีตมุ่งสร้างอุดมการณ์ชาตินิยมและตะวันตกนิยมอย่างมาก รวมทั้งเน้นการใช้ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตประจำวันทำให้นักศึกษาญี่ปุ่นมีทักษะภาษาต่างประเทศค่อนข้างต่ำแนวทางการปฏิรูปคือการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับต่างประเทศ ด้านการศึกษาและการวิจัยมากขึ้นทั้งการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาพัฒนาระบบการรับนักศึกษาต่างชาติและให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาและปรับปรุงการสอนภาษาต่างประเทศโดยเพิ่มจำนวนชั่วโมงสอนและเปิดสอนภาษาต่างประเทศที่หลากหลายขึ้น 10) การปฏิรูปความสอดคล้องกับการจ้างงานและการพัฒนาประเทศ เนื่องจากความต้องการด้านการจ้างงานของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมและภาครัฐเปลี่ยนจากเดิมความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างไม่หยุดยั้ง แรงงานของญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถจำกัดเมื่อเทียบกับความต้องการของนายจ้างซึ่ง

ต้องแข่งขันกับคู่ต่อสู้ทางเศรษฐกิจจึงมีการปฏิรูปโดยเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้กับกำลังแรงงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเรียนการสอนพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีความคุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญาและพัฒนาโครงสร้างระบบสารสนเทศทางการศึกษาทั้งนี้ได้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหลายสาขาวิชา

ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดผลการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ หากจะมีการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในอนาคตว่า ควรจะมีแนวทางการบริหารจัดการอย่างไรจึงจะมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามบริบทที่ควรจะเป็นในแบบฉบับของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นมหาวิทยาลัยที่ให้บริการด้านการศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาเพื่อชุมชนและท้องถิ่นต่อไป

แนวทางในการพัฒนาคุณภาพของการอุดมศึกษาที่สำคัญ สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องเปิดหลักสูตรให้ตรงกับสภาพความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มากขึ้นเพื่อเสริมสร้างจุดแข็งและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งกันและกัน สถาบันการศึกษาต้องมุ่งจัดการศึกษาเฉพาะทางเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ และพัฒนาการอุดมศึกษาที่มีคุณภาพโดยสร้างความรู้และนวัตกรรมใหม่ที่สามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำอื่น ๆ ทั่วโลกได้ ควรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างการแข่งขันและสร้างรายได้เข้าสู่สถาบัน พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทั้งต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เช่น การสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับโลกโดยอาจเป็นการเปิดหลักสูตรที่ทำการเรียนการสอนร่วมกัน เพื่อนำความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรต้นแบบที่มีคุณภาพจากมหาวิทยาลัยชั้นนำจากต่างประเทศและได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ลดความซ้ำซ้อนในการบริหารจัดการ การเปิดโอกาสให้คนดีมีฝีมือเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอุดมศึกษา เน้นการกระจายอำนาจในการดำเนินงาน ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวสูง และมีโอกาสเจริญเติบโตได้รวดเร็วกว่าสถาบันอุดมศึกษาที่ยึดอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางเท่านั้น นอกจากนี้ ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพของการอุดมศึกษาไทยและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

กรณีศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

1. บทบาทหน้าที่ พันธกิจและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อสืบสานพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีในการ “ปลูกป่า สร้างคน” โดยมุ่ง “สร้างคน สร้างความรู้ สร้างคุณภาพ และสร้างคุณธรรม” เป็นมหาวิทยาลัยขนาดกลางที่มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล มีความเป็นเลิศในศิลปะและวิทยาการสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นแหล่งผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพของประเทศและอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างสมและพัฒนานองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ควบคู่กันไปกับการนำองค์ความรู้ในมหาวิทยาลัยออกไปสู่การประยุกต์ใช้ในสังคมและภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ในขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นการศึกษาและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมีพันธกิจที่สนับสนุนการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยดังนี้

1. การผลิตบัณฑิต
2. การวิจัย
3. การบริการวิชาการแก่สังคม
4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ผลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงประจำปี พ.ศ.2555 - พ.ศ.2556

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการ จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่จะสืบสานพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศที่จะผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าวิจัย และพัฒนานองค์ความรู้ของชาติ สภามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสถาบันโดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ได้มีมติให้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี (กลุ่ม ข) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นมา ในปีการศึกษา 2555 (มิถุนายน พ.ศ. 2555 – พ.ศ. พฤษภาคม 2556) การประเมินตนเองมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมีข้อมูลผลการดำเนินงานที่ครอบคลุมภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังรวมถึงข้อมูลการบริหารจัดการและผลการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการ ซึ่งได้สะท้อนผลการดำเนินงานตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า ไปสู่ขั้นตอนและกระบวนการทำงานภายในมหาวิทยาลัย และเชื่อมโยงไปยังผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายในรอบปีการศึกษา 2555

ซึ่งสอดคล้องตามนโยบายและแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในภาพรวม ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้คุณภาพในระดับดี คือ ได้คะแนนการประเมินเฉลี่ย 4.37 จากคะแนนเต็ม 5.00 คิดเป็นร้อยละ 87.40 บรรลุเป้าหมาย 26 ตัวบ่งชี้ จาก 38 ตัวบ่งชี้ คิดเป็นร้อยละ 68.42

2. บทบาทหน้าที่ และพันธกิจและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2556

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในส่วนภูมิภาคที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับสากลสร้างคุณภาพบัณฑิตที่เป็นคนดีมีความรู้ ความสามารถเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติและมีการบริหารจัดการที่ดี มีธรรมาภิบาลตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืนการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามนโยบายของรัฐและเจตนารมณ์ของประชาชนในภาคเหนือให้เป็ศูนย์กลางทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ท้องถิ่นและประเทศชาติโดยรวม เป็นแหล่งสะสมค้นคว้าวิจัย และถ่ายทอดความรู้ตามหลักแห่งเสรีภาพทางวิชาการโดยยึดมั่นในสังขธรรมและคุณธรรม การประยุกต์ เผยแพร่และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมผลิตบัณฑิตให้เฝ้ในการฝึกฝนตนเป็นผู้รู้จริง คิดเป็น ปฏิบัติได้สามารถครองตน ครองคน ครองงาน ด้วยมโนธรรมและจิตสำนึกต่อสังคมโดยมีพันธกิจที่สนับสนุนมหาวิทยาลัยดังนี้ 1. จัดการและให้บริการระบบรับเข้าศึกษา ระบบทะเบียนนักศึกษา ระบบลงทะเบียน ระบบประมวลผล การศึกษา ระบบตรวจสอบและรับรองการสำเร็จการศึกษา และประสานงานการบริหารหลักสูตร ตารางสอน ตารางสอบ 2. จัดการและให้บริการอาคารเรียนรวมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย 3. เพื่อบริการวิชาการแก่สังคม 4. ผลิตผลงานวิจัยเอการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย 5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และศาสนาเพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นภาคเหนือ 6. อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อความยั่งยืนและเพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษา 7. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้พึ่งพาตนเองได้

ผลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประจำปี พ.ศ. 2556

การดำเนินงานในรอบปี พ.ศ. 2556 ได้ดำเนินการตามนโยบายมหาวิทยาลัย ตามศักยภาพที่มีในหน่วยงานเพื่อดำเนินงานต่าง ๆ ตามพันธกิจ วิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ในทุกระดับการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ดังนี้ ด้านการบริหารและการจัดการด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านอาคารสถานที่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการพัฒนาระบบการ

ปฏิบัติงาน (Core Process) ด้านกระบวนการสำเร็จการศึกษา ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทุนบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ด้านประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านการประชาสัมพันธ์องค์กร

ผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ที่ผ่านมาประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยมีปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จคือ ศักยภาพและความมุ่งมั่นของผู้บริหารและบุคลากรทุกคนได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนได้จัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นประจำเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานร่วมกัน

มหาวิทยาลัยในระบบราชการ

บทบาท หน้าที่ พันธกิจและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน บทบาทหน้าที่ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ในภาพรวมเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่น เพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน พัฒนาคุณภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปะวิทยาการและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยมีขอบเขตตามพันธกิจเพื่อการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน ดังนี้

1. จัดการเรียนรู้ ผลิต และสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่บัณฑิตให้มีคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาชีพ
2. ผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน
3. ส่งเสริม ผลิตผลงานวิจัย และนำผลงานวิจัยในทุกสาขามานำมาบูรณาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และสังคมอย่างยั่งยืน
4. ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สร้างคุณค่าความสำนึก ความภูมิใจ ในวัฒนธรรมของท้องถิ่น ชุมชนและของชาติ
5. ส่งเสริม พัฒนา ให้คำปรึกษา ทางวิชาการแก่ชุมชน ท้องถิ่น จัดการองค์ความรู้ของปราชญ์ท้องถิ่นให้เป็นวิชาชีพขั้นสูงสร้างผู้นำชุมชน พัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อส่วนรวม
6. วิจัย พัฒนาเทคโนโลยี และถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่แก่ชุมชน และท้องถิ่นที่ให้ทุกคนมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายทางการศึกษาพัฒนางานวิจัย
7. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อความเจริญก้าวหน้าของสังคม ท้องถิ่น และชาติ
8. เตรียมความพร้อม ของนักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

บทบาทและหน้าที่ หรือพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบน มีดังนี้

บทบาท หน้าที่ พันธกิจ และผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2556)

1. ผลิตบัณฑิตและสร้างโอกาสทางการศึกษา ตามความต้องการของท้องถิ่นให้มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา
3. สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการและภาษา ด้วยแหล่ง การเรียนรู้ความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ
4. ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และบริการ วิชาการ นำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
5. พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน สังคมและประเทศชาติรวมทั้งสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
6. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ปลุกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เชิดชูและสืบสานภูมิปัญญา ท้องถิ่น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม
7. พัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ โดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ผลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ประจำปี 2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้มุ่งมั่นในการดำเนินงานเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้ก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “เป็นสถาบันอุดมศึกษา ชี้นำเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” และได้การรับรองคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ยรวม 3.70) และมีผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ อยู่ในระดับดี (คะแนนรวม 3.79) โดยได้สนองยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตบัณฑิตและสร้างโอกาสทางการศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่นให้มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเป็นเลิศด้านวิชาการและภาษา ด้วยแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ บริการวิชาการและนำผลมาบูรณาการกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน สังคมและประเทศชาติรวมทั้งสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ปลุกจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เชิดชูและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ โดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

โดยได้ดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1. การบริหารจัดการศึกษา เพื่อบริหารจัดการสำนักงาน 2. การพัฒนาบุคลากร เพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเอง สำหรับพนักงานสายสนับสนุน 3. การดำเนินงานตามภาระงานของหน่วยงานในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา /การบริหารจัดการความเสี่ยง และดำเนินการประกันคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาการดำเนินงานและขับเคลื่อนระบบกลไกการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีการนำผลการประเมิน มากำหนดเป็นแผนการพัฒนางานในวงรอบปีต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง 4. การให้บริการวิชาการ เผยแพร่ความรู้และบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม

บทบาท หน้าที่ พันธกิจและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีมาตรฐาน
2. วิจัยและสร้างสรรค์ ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมวิชาชีพครูและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
3. ดำเนินการที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทางเลือกใหม่ มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ก้าวข้ามพรมแดนระบบการสร้างข้อจำกัดทางโอกาส ความเสมอภาคและความยุติธรรม
4. เป็นเครือข่ายของการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานของรัฐ เอกชนและประชาชนที่ข้ามพรมแดน

ผลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายประจำปี 2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายได้ปรับปรุงและพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ระบบการบริหารงานบุคคล ระบบการบริหารจัดการและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมุ่งหวังคุณภาพตามภารกิจหลักของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาและการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นใน 5 ประการ ดังนี้ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพออกไปปรับใช้สังคมและประเทศชาติ โดยมี อัตลักษณ์ของความเป็นคนดีมีทักษะความสามารถทางด้านภาษาและเทคโนโลยี สร้างสรรค์งานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและ

สังคมอย่างยั่งยืน ให้บริการวิชาการที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการยกระดับและพัฒนา คุณภาพชีวิตแก่ประชาชนในท้องถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและ กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สืบสานและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติ ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริตามภารกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศและให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้บรรลุ ตามเป้าหมาย

บทบาท หน้าที่ พันธกิจ และผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

1. แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล
2. ผลิตบัตถิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและความผูกพันต่อท้องถิ่นทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัตถิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัตถิตของประเทศ
3. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึกและความภูมิใจของวัฒนธรรมในท้องถิ่น และของชาติ
4. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถบริหารงานพัฒนาชุมชน และท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
5. เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
6. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือ เกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น
7. ศึกษาและแสวงหาแนวทางเทคโนโลยีพื้นบ้าน และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่นรวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดแนวทางการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
8. ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ผลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางประจำปี 2556

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการมีกระบวนการพัฒนาแผน มีการกำหนดค่าเป้าหมายตามแผนที่กำหนด

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต หลักสูตรที่เปิดสอนตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปี พ.ศ. 2548 มีการประเมินตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรตามที่กำหนด มีระบบและกลไกการตรวจสอบรายวิชา รายละเอียดหลักสูตร ที่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติที่สอดคล้องกับ TQF เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกหลักสูตร กำหนดหลักเกณฑ์การให้เงินอุดหนุนเพื่อการศึกษาแก่นุเคราะห์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัวและเป็นธรรม มีการปรับปรุงแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน เพื่อสอดคล้องความต้องการ และกรอบอัตรากำลังของมหาวิทยาลัย มีระบบการติดตามให้คณาจารย์ได้ นำผลการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนมาใช้ในการปรับปรุงให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชา มีการประเมินผลตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนพัฒนาคณาจารย์ที่ชัดเจน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากร ระบบการประเมินผลที่สามารถประเมินมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ตรงกับรายละเอียดของหลักสูตรที่กำหนด มีระบบและกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ เพื่อให้การประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและ TQF มีรายงานผลการดำเนินงานคุณภาพของงานบริการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ดำรงคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำหลักสูตร มหาวิทยาลัย กำหนดให้มีระบบกลไกส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ได้เข้าร่วมกิจกรรมมีการประชุมหาแนวปฏิบัติร่วมกันระหว่างงานกิจการนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ เพื่อวางแผนการจัดทำโครงการพัฒนานักศึกษามีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม มีการประเมิน ปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียนหรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ที่กำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมนักศึกษา มีแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาแก่นักศึกษาตามมาตรฐานการพัฒนานักศึกษาและมาตรฐาน TQF ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา การให้คำปรึกษาและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในระดับคณะผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา มีระบบ Hot Line เพื่อช่วยแก้ไขแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับสถาบันมีการจัดโครงการ/กิจกรรมแนะแนวทางด้านวิชาชีพและการใช้ชีวิต แก่นักศึกษา ศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาผลการประเมินคุณภาพการให้บริการแก่นักศึกษา 3 ด้าน พัฒนาการตอบสนองการให้บริการแก่นักศึกษา มีการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความตระหนักแก่นักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัยติดตามผลการปฏิบัติการ โครงการวิจัยของคณาจารย์ในด้าน การสังเคราะห์ผลการวิจัยสู่ชุมชน นำผลการประเมินไปปรับปรุง ควรจะอาศัยจากข้อมูลที่ได้จาก ข้อเสนอแนะนำไปปรับปรุงในอนาคต

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น วางแผนในการให้บริการวิชาการ โดยเป็นภาพรวมประเมินโครงการควรนำมาพัฒนา การกำหนดแผนกลยุทธ์การบริการทางวิชาการแก่ ชุมชนในครั้งต่อไป

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรม พื้นบ้านเพื่อพัฒนาเป็นมาตรฐานและสร้างอัตลักษณ์ การบูรณาการงาน การเรียนการสอนกับงานทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ มีระบบการรวบรวมองค์ความรู้ของแต่ละ หน่วยงานและเผยแพร่ออกสู่สาธารณชน

องค์ประกอบที่ 8 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ การศึกษาหรือการถอดองค์ความรู้จากประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพในองค์กรเพื่อให้ การนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรมที่สามารถวัดได้ถึงการนำไปใช้ได้อย่างชัดเจน

บทบาท หน้าที่ พันธกิจและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ (2556)

1. จัดการเรียนรู้แก่บัณฑิตและสังคมอย่างมีคุณภาพ
2. ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู
3. ผลิตผลงานวิจัยและนำผลงานวิจัยในทุกสาขาวิชามาใช้ในการสนับสนุนการจัดการ เรียนรู้และพัฒนาสังคม
4. ทำนุบำรุง รักษา ศิลปะและวัฒนธรรม สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
5. ให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมองค์ความรู้ของปราชญ์ท้องถิ่นให้ เป็นวิชาชีพชั้นสูง
6. วิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่เพื่อตอบสนองต่อชุมชนและท้องถิ่น
7. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลเพื่อความเจริญก้าวหน้า ของสังคมอย่างยั่งยืน
8. พัฒนาระบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพโดยยึดหลักการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี
9. เตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษา ด้านการศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมให้ สอดคล้องกับการรองรับเงื่อนไขของประชาคมอาเซียน

ผลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ประจำปี 2556

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ กระบวนการพัฒนา แผนผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ ผลการพัฒนามัธยมศึกษาตามอัตลักษณ์ ผลการพัฒนาตาม จุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อ เป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ บนพื้นฐาน ภูมิปัญญา ท้องถิ่นหรือเพื่อท้องถิ่น การสืบสานโครงการพระราชดำริหรือการจัดทำ โครงการพัฒนา ชุมชนหรือท้องถิ่น ในภาพรวมได้ 4.74

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ห้องสมุด อุปกรณ์ทางการศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน ระบบ และกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต ระดับความสำเร็จของการ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพ อีสิระภายใน 1 ปี คุณภาพของบัณฑิตปริญญาโทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ การพัฒนา คณาจารย์ ผลการดำเนินงานได้ 4.11

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการ ด้านข้อมูล ข่าวสาร ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ได้ 5

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ระบบ และกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัย เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ งานวิจัยที่ นำไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ ได้ 4.08

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่ สังคม กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ผลการนำความรู้และประสบการณ์ จากการใช้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ การวิจัย การเรียนรู้และเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนองค์กรภายนอก ผลการขึ้นป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมใน ประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน ผลการขึ้น ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมใน ประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบันผล คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะได้ 5

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับ การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ ระบบบริหาร

ความเสี่ยง การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสถาบัน การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร
สถาบัน 4.45

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณได้ 4.16

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด ได้ 4.16

ทุกองค์ประกอบในภาพรวม = 4.48 ได้ระดับดี จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาสะท้อน
ให้เห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์มีการพัฒนา การกิจด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับ
สภาวะการที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมุ่งเน้นการพัฒนา ระบบการศึกษาให้มีความเป็นนานาชาติและ
สนองตอบความต้องการของท้องถิ่น และตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับมุ่งเน้นการสร้างสรรค์นวัตกรรม
เผยแพร่ ความรู้ ทางวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานของทุกภาคส่วนสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของ
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ได้ให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษาช่วยกันอย่าง
มีส่วนร่วม ในการนำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการสู่การปฏิบัติจนบรรลุ เป้าประสงค์
และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการเผยแพร่ความเป็นวิชาการและเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญในการ
สานต่อการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ต่อไป

จุดแข็งจุดอ่อนของการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง กับมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐโดยผลของกฎหมาย

จุดแข็งของผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่
เริ่มก่อตั้งในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. ด้านบริหารงานทั่วไป

1.1 ผู้บริหารระดับสูงมีวิสัยทัศน์และมีการกำหนดนโยบาย แผน และกลยุทธ์ที่ชัดเจน
ในการ

1.2 บริหารจัดการ

1.3 ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ทำให้การบริหารจัดการมีความ
คล่องตัวและมี

1.4 ประสิทธิภาพ

1.5 มีการกำหนดภารกิจของหน่วยงานตามโครงสร้างที่ชัดเจน

2. ด้านบริหารวิชาการ

2.1 มีหลักสูตรที่มีมาตรฐานและเลือกเปิดหลักสูตรที่ตอบสนองนโยบายและความต้องการของท้องถิ่นและประเทศ

2.2 มหาวิทยาลัยมีตำแหน่งที่ตั้งที่เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษาระดับนานาชาติในเขตอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยมีความเหมาะสมที่จะเปิดหลักสูตรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านภาษาและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ สมุนไพร และภูมิภาคศึกษา

2.3 มีศูนย์บรรณสารและสื่อการเรียนรู้รองรับการผลิตสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย

2.4 นักศึกษาทุกคนต้องผ่านการสอบรวบยอด (Exit Exam) ก่อนสำเร็จการศึกษา

2.5 มีการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และโสตทัศนูปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ แก่อาจารย์ พนักงาน และผู้บริหาร

2.6 มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดหาแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ มีบรรยากาศทางวิชาการและ สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการแสวงหาความรู้

2.7 มีการจัดกระบวนการวิชาสหกิจศึกษา เพื่อส่งเสริมการสร้างประสบการณ์จริงให้แก่ นักศึกษา

2.8 มีการพัฒนาระบบสารสนเทศทางด้านระบบบริการการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ สำหรับคณาจารย์ และนักศึกษา

3. ด้านบริหารงานบุคคล

3.1 มีระบบการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่โปร่งใส

3.2 มีการกำหนดภาระงานของบุคลากรที่ชัดเจน นโยบายและแผนการบริการวิชาการ แก่สังคมที่ชัดเจน

3.3 มีกระบวนการคัดเลือกอาจารย์และบุคลากร โดยมีกรรมการคัดเลือกที่ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก และผู้ที่ได้รับการคัดเลือกต้องมีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ และความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. ด้านบริหารงานการเงินและงบประมาณ

4.1 มีการจัดสรรงบประมาณแบบ Block Grant ทำให้การบริหารการเงินและงบประมาณ มีความคล่องตัวสูง

4.2 มีการวางแผนและการกลั่นกรองด้านการเงินและงบประมาณอย่างเป็นระบบ

5. ด้านระบบบัญชีและการตรวจสอบ

5.1 มีการใช้ระบบบัญชี 3 มิติในการปฏิบัติงาน

5.2 มีระบบการตรวจสอบด้านการเงินหลายรูปแบบ

จุดอ่อนของผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่
เริ่มก่อตั้งในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. ด้านบริหารงานทั่วไป
 - 1.1 ยังไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนและภารกิจที่หน่วยงานกำหนด
 - 1.2 การเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางบริหารยังไม่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน
 - 1.3 การดำเนินการตามแผนพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรยังไม่สอดคล้องตามแผนปฏิบัติการ
2. ด้านบริหารวิชาการ
 - 2.1 การสนับสนุนการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่าย ยังมีน้อย (น้อยกว่า 10 % ของรายวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย)
 - 2.2 ยังไม่มีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 2.3 มีการทำแผนการสอนของรายวิชาต่าง ๆ น้อย
 - 2.4 ยังไม่มีการประเมินวิธีการวัดผลที่ชัดเจน
 - 2.5 เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ จึงยังมีคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ และตำแหน่งวิชาการค่อนข้างน้อย
 - 2.6 ยังไม่มีการประเมินหลักสูตร
 - 2.7 จำนวนอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชายังมีน้อยมากและไม่เป็นไปตามเกณฑ์คณะกรรมการ
 - 2.8 การอุดมศึกษา
3. ด้านบริหารงานบุคคล
 - 3.1 การจัดทำแผนสะสมงานของบุคลากรยังไม่เป็นรูปธรรม
 - 3.2 ยังไม่มีความชัดเจนในการกำหนดความก้าวหน้าของบุคลากรสาย
4. ด้านบริหารงานการเงินและงบประมาณ
 - 4.1 ยังไม่มีการกำหนดแผนการแสวงหาเงินจากที่ต่าง ๆ
5. ด้านระบบบัญชีและการตรวจสอบ
 - 5.1 การนำผลการตรวจสอบการดำเนินการด้านการเงินและงบประมาณไปปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการ ยังไม่ชัดเจน

จุดแข็ง ของการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยผลของกฎหมาย

1. ด้านการบริหารงานทั่วไป

1.1 มีการกำหนดปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย กลยุทธ์มี

แผน

1.2 ปฏิบัติงานประจำปี

1.3 มีการติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงาน

1.4 ผู้บริหารบริหารงานสอดคล้องกับนโยบายของ หน่วยงานและมหาวิทยาลัย

1.5 ขนาดขององค์กรเอื้อต่อการบริหารจัดการบริหารมีความสามารถสูงและเป็นที่

ยอมรับของสังคมและหน่วยงาน

2. ด้านการบริหารวิชาการ

2.1 มีการดำเนินงานตามโครงการบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งจะ

2.2 ส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและท้องถิ่น

2.3 มีความพยายามในการสร้าง/ขยายเครือข่ายในการให้บริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง

2.4 ส่วนงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยมีการประสานงาน ให้บริการวิชาการแบบ

บูรณาการ

3. ด้านการบริหารงานบุคคล

3.1 บุคลากรส่วนใหญ่มีศักยภาพในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีคุณภาพ

และมีประสิทธิภาพ

3.2 มีแผนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านการบริหารงานการเงินและงบประมาณ

4.1 มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินและถ่ายทอดเป็นแผนปฏิบัติการทางการเงิน

ประจำปีได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.2 มีวิธีการบริหารด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการจัดหาทรัพยากร การจัดสรร

และการวางแผนการใช้จ่ายเงิน รวมถึงการติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างเป็นระบบที่เห็นได้ชัดเจน

4.3 สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามระบบและกลไกการเงินและงบประมาณอย่าง

ครบถ้วน

5. ด้านระบบบัญชีและการตรวจสอบ

5.1 มีระบบการใช้จ่ายงบประมาณและการตรวจสอบที่ดี

จุดอ่อนของการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยผลของกฎหมาย

1. ด้านการบริหารงานทั่วไป
 - 1.1 บุคลากรมีระดับการศึกษาที่หลากหลาย จึงมีบางส่วนที่ไม่เข้าใจปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย กลยุทธ์และแผน อย่างถ่องแท้
 - 1.2 กฎระเบียบต่าง ๆ ทำให้ไม่เอื้อต่อการแข่งขันและทำให้งานล่าช้า
 - 1.3 บุคลากรเปลี่ยนแปลงบ่อย
 - 1.4 การใช้ KM เป็นเครื่องมือในการบริหารยังมีน้อย
2. ด้านการบริหารวิชาการ
 - 2.1 การให้บริการวิชาการ โดยเฉพาะการฝึกอบรมระยะสั้น ยังไม่มีรายงานการเรียนรู้
 - 2.2 ผู้เข้าร่วมการอบรมที่ชัดเจน
 - 2.3 การเผยแพร่ผลงานตามโครงการต่าง ๆ ไปยังประชาชนทั่ว ๆ ไป ยังมีไม่มากนัก
3. ด้านการบริหารงานบุคคล
 - 3.1 บุคลากรมีความหลากหลายในระดับการศึกษา
4. ด้านการบริหารงานการเงินและงบประมาณ
ไม่มี
5. ด้านระบบบัญชีและการตรวจสอบ
ไม่มี

บทบาท หน้าที่ หรือพันธกิจของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ควรจะนำไปเป็นแนวปฏิบัติ

บทบาท หน้าที่หรือพันธกิจมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ควรจะนำไปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีดังนี้

1. ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติรับรองสิทธิ (มาตราที่ 49) ในการได้รับการศึกษา บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากต้องได้รับสิทธิและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ (มาตราที่ 50) บุคคลย่อมมีเสรีภาพในทาง

วิชาการ การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัยและการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

นอกจากนั้นพระราชบัญญัติดังกล่าวยังกำหนดให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม เนื่องจากการที่จะให้นักเรียนพิการไปสอบแข่งขันกับนักเรียนปกติย่อมถือว่าเป็นการไม่เป็นธรรม เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างกัน จึงต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อให้นักเรียนพิการได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ดังนั้นเพื่อให้ได้เป็นแนวทางปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในด้านความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนบนควรที่จะส่งเสริมและเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยของตนรับนักศึกษาเพื่อให้เข้าเรียนตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด พร้อมกันนั้นควรจะมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภคที่เพียงพอ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน เป็นการพัฒนาคน พัฒนาชาติไปพร้อมกัน ทั้งยังเป็นการลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะ มีความรู้ความสามารถและทักษะในระดับมาตรฐานสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างมีเหตุผล และสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการและผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ได้รับสิทธิและโอกาสทางการศึกษา

2. ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับความมีคุณธรรม ทุคมมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐย่อมมีความมุ่งหวังในความเป็นเลิศทางวิชาการที่โดดเด่นมีการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถเพื่อสนองภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยของตน การให้ได้มาซึ่งบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศและควบคู่ไปกับความมีคุณธรรมนั้นต้องมีการปลูกฝังให้บัณฑิตที่ออกมาเห็นคุณค่าของคน เห็นคุณค่าของงาน มีคุณธรรมตามจรรยาบรรณในวิชาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือหรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ พยายามสร้างเป็นเอกลักษณ์ของบัณฑิต และเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดให้มีผู้มาใช้บริการตามหลักสูตรการเรียนการสอนที่โดดเด่นของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อสนองตอบความต้องการของรัฐและสังคมให้ได้มากที่สุดเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สามารถเท่าเทียมสถาบันการศึกษาในประเทศเพื่อนบ้านและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติได้

“จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพชั้นสูง ที่มุ่งเน้นมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยให้ความสำคัญและคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับความ มีคุณธรรม”

3. มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการเป็นที่ยอมรับได้ในระดับนานาชาติควมมีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่จะก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภาคเหนือตอนบน ในอนาคตย่อมต้องมีแนวทาง (Flagship) ของตนเพื่อวางแผนงานให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างการบริหารจัดการที่ดี

ที่สามารถสร้างความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษาร่วมกับต่างชาติเพื่อพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ และงานวิจัยโดยมีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมที่มีความครอบคลุมเพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ที่สนใจในการศึกษาที่สามารถสร้างการศึกษาแบบใหม่ที่ไม่จำกัดในรั้วมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้สนใจ

4. ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม การที่มหาวิทยาลัยมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจ รวมทั้งแผนปฏิบัติการ ในการขับเคลื่อนให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามที่ได้มีการวางนโยบายไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ตามแนวทางของระบบการประกันคุณภาพที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ รวมทั้งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ โดยให้มีการสร้างความเข้าใจและเข้าถึงในทุกระบบภายในมหาวิทยาลัย ใช้ระบบธรรมาภิบาลควบคู่กันกับการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามกระบวนการอย่างยุติธรรม เพื่อสร้างประโยชน์และเป็นที่ยอมรับได้ในสังคมและประเทศชาติ

5. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ การบริหารงานภายในมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐควรสร้างความเหมาะสมและต้นทุนค่าใช้จ่ายการใช้ทรัพยากรและการจัดสรรทรัพยากร ตามที่มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อมุ่งเน้นระบบปฏิบัติงานในองค์กรเป็นที่ยอมรับได้ในสังคม อย่างมีประสิทธิภาพ ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่า ครอบคลุม เกิดการบูรณาการทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ คล่องตัวเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย

6. การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐควรมีการพัฒนาและกลไกที่เชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและหน่วยงานนอกภาครัฐ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยและใช้การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่สามารถรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน ท้นต่อสถานการณ์ที่ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเป็นประชาธิปไตย

7. ผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ

7.1 ด้านการบริหารงานทั่วไป มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐต้องมีแผน ระบบและกลไกในการบริหารจัดการที่สามารถสร้างผลการดำเนินการและสามารถจัดการให้เสร็จสิ้นภายในมหาวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการบริหารงานของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัย ที่ได้รับการสรรหาอย่างถูกต้องเหมาะสม ตามระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ มากำกับดูแล บริหารจัดการเพื่อลดภาระของภาครัฐ

7.2 ด้านการบริหารวิชาการ การบริหารงานด้านวิชาการมหาวิทยาลัยในกำกับนั้นมีสภาวิชาการเพื่อให้คำปรึกษา หรือพิจารณากำหนดหลักสูตร ที่เปิดสอนภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการเสนอให้ปริญญา เสนอหรือจัดตั้ง ยุบรวมหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ เช่น รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์พิเศษ แก่สภามหาวิทยาลัย โดยตำแหน่งคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยควรมีวาระในการดำรงตำแหน่ง 2 ปี

7.3 ด้านการบริหารงานบุคคล การบริหารงานด้านบุคคล ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐควรมีการดำเนินการในรูปคณะกรรมการบริหารงานบุคคลที่ทำหน้าที่พิจารณา กรอบตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับตำแหน่งการออกกระเปียบ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายและวิธีการเกี่ยวกับการสรรหา การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้สวัสดิการ การให้ออก การสร้างระเบียบวินัย การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ การลงโทษ ตามเงื่อนไขของระยะเวลาที่เหมาะสมที่มหาวิทยาลัยเห็นควรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

7.4 ด้านการบริหารงานการเงินและงบประมาณ งบประมาณที่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐบาลนั้น มีคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้ารับพิจารณาเพื่อบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยผ่านคณะกรรมการเงินอุดหนุนมหาวิทยาลัย โดยบริหารตามระเบียบบริหารการเงินของมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ชัดเจน เพื่อสร้างสภาพคล่อง และมีประสิทธิภาพต่อการบริหารจัดการการเงินและงบประมาณของมหาวิทยาลัย

7.5 ด้านระบบบัญชีและการตรวจสอบ การตรวจสอบระบบการเงินและบัญชีจากสำนักตรวจเงินแผ่นดินในทุกกรอบปีตามระบบและกลไกการบริหารงานการเงิน บัญชี ที่โปร่งใสตรวจสอบได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กังวาน ยอดวิเศษศักดิ์ (2545) วิจัยเรื่อง การปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : ประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงานผลการศึกษางานวิจัยนี้พบว่า การเปลี่ยนสภาพของมหาวิทยาลัยของรัฐสู่การ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐนั้น เป็นเรื่องที่ไม่สามารถทำให้เสร็จสิ้น ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นก่อนที่จะทำการ เปลี่ยนแปลง หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบอุดมศึกษา ในประเทศไทยจำเป็นที่จะต้องกำหนด ทิศทางให้ชัดเจนเพื่อที่มหาวิทยาลัยจะได้ใช้เป็น แนวทาง ในการจัดทำแผนการดำเนินงาน ซึ่งทิศทางดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบการบริหาร การศึกษาของ มหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐต่อไป แต่สิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ

คือการรักษามาตรฐานความเป็นเลิศทางวิชาการ ดังนั้น "มหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐ" จะต้องสร้าง กลไกและระบบแผนงาน แผนเงิน แผนคน และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้สอดคล้องกัน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย แต่การพัฒนามหาวิทยาลัย สู่มาตรฐานสากลนั้น อาจจะทำให้ยากหากมหาวิทยาลัยยังคงดำเนินงานในรูปแบบของการเป็น หน่วยงานของรัฐอยู่ เนื่องจากระบบราชการ มีลักษณะการดำเนินงานซึ่งยึดกฎระเบียบและวิธีปฏิบัติ ของทางราชการเป็นสูตร สำเร็จของมาตรฐานการปฏิบัติงาน และเป็นเครื่องมือกำกับควบคุม อีกทั้ง ยังมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ยุ่งยากและซ้ำซ้อน ทำให้องค์กรยากต่อการปรับตัว ให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมที่มี การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ผู้บริหารจำเป็นที่จะต้องตื่นตัวในการ เปลี่ยนบทบาท ให้เป็นไปในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งรูปแบบที่ได้มีการ ศึกษาในเชิงลึก ก็คือ รูปแบบการบริหารที่นำเอา ส่วนดีของระบบเอกชนซึ่งมีความยืดหยุ่นและ คล่องตัวสูงเข้ามา ปรับปรุงใช้ ในระบบราชการ หรือ รูปแบบของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั่นเอง ดังนั้น หาก มหาวิทยาลัย ของรัฐจะเปลี่ยนสภาพสู่ การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว สิ่งแรกที่จะต้องเตรียมการ ก็คือ ร่างกฎระเบียบ (พรบ.) ที่ มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยที่กฎระเบียบต่าง ๆ จะต้อง สอดคล้องกัน เพราะหาก กฎระเบียบด้านต่าง ๆ มีความขัดแย้งกันแล้ว ความสับสนทางการบริหาร ก็จะเกิดขึ้นได้โดยง่าย ซึ่งจากการศึกษาข้อมูล จากแหล่งต่าง ๆ คณะผู้วิจัยพบว่า ความสำเร็จของการ เปลี่ยนแปลงจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐนั้นขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบ หลักสามประการคือ การบริหารบุคคล การบริหารวิชาการ และการบริหารงบประมาณ ถ้าเงื่อนไข คือการได้มาซึ่งมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติแล้ว รัฐจำเป็นต้อง ผลักดัน ให้มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับสามปัจจัยหลัก ข้างต้น กล่าวคือ มหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐ จำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีการเรียนการสอน และงานวิจัยที่เป็นเลิศและมีการบริหารงบประมาณ อย่างคล่องตัวและตรวจสอบได้ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ แล้วจะพบว่า ปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อ ทั้งสามปัจจัยได้แก่ รายได้ของ มหาวิทยาลัย ภายหลังการ ปรับเข้าสู่ระบบ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว มหาวิทยาลัยจำเป็นจะต้องมีรายได้ เพื่อใช้เป็น ค่าตอบแทนของบุคลากรที่มีคุณภาพเหล่านั้น และมหาวิทยาลัยจำเป็นจะต้องมีเงิน เพื่อพัฒนาคุณภาพ ของการศึกษา และการวิจัย มหาวิทยาลัยอาจจะได้เงินก้อนในลักษณะที่เป็น (Block Grant) จากรัฐ เพื่อดำเนินการศึกษาแต่สำหรับบาง มหาวิทยาลัย อาจจะไม่ใช่เพียงพอที่จะปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัย สู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ เนื่องจาก ไม่มี แหล่งที่มาของรายได้จากแหล่งอื่นที่เพียงพอ ดังนั้น รัฐควรจะมีบทบาทหลักในการเป็น "พี่เลี้ยงอย่างมีระยะเวลาจำกัด" ให้แก่มหาวิทยาลัยบางแห่งเพื่อ

แนะนำและช่วยเหลือให้มหาวิทยาลัย ดังกล่าวมีรายได้เพิ่มเติมและสามารถพัฒนาสู่ความเป็นเลิศต่อไป

วิชัย แหวนเพชร (2548) วิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจและความเป็นไปได้ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากร เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เกี่ยวกับความเข้าใจ และความเป็นไปได้ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สรุปได้ดังนี้

1. ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากร เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา มีความเข้าใจในภาพรวมร้อยละ 65.45 ไม่เข้าใจร้อยละ 34.54 โดยมีความเข้าใจด้านอื่น ๆ ทั่วไปมากที่สุดคือร้อยละ 77.19 รองลงมาคือด้านบริหาร ร้อยละ 67.30 และที่เข้าใจน้อยที่สุดคือ ด้านการบริหารงานบุคคลในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ร้อยละ 61.48
2. ความเป็นไปได้ในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากร เจ้าหน้าที่และนักศึกษา เห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีความเป็นไปได้ในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในระดับมาก (3.52) โดยมีด้านที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดคือด้านขวัญกำลังใจ (3.71) รองลงมาคือด้านความก้าวหน้า (3.60) และด้านที่น้อยที่สุดคือด้านความภูมิใจ (3.44)
3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากร เจ้าหน้าที่และนักศึกษา พบว่าในทุกด้านประกอบด้วยด้านสภาพของมหาวิทยาลัยในกำกับ การเงิน งบประมาณและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การบริหารและด้านอื่น ๆ ทั่วไปและรวมทั้งในภาพรวมมีความแตกต่างกัน
4. การเปรียบเทียบความเป็นไปได้ในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากร เจ้าหน้าที่และนักศึกษา พบว่า ในทุกด้านประกอบด้วย ด้านสภาพของมหาวิทยาลัยในกำกับ การเงินงบประมาณและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การบริหารและด้านอื่น ๆ ทั่วไปและรวมทั้งในภาพรวมมีความแตกต่างกัน

ศุภานันท์ อภิชาติสกุลวงศ์ (2551) วิจัยเรื่อง ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการดำเนินการออกนอกระบบกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นการศึกษาการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการ ลักษณะและรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการดำเนินการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนใหญ่นักศึกษาทราบและเข้าใจความหมายของคำว่า “มหาวิทยาลัยนอกระบบ” หรือ “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” แต่มีนักศึกษาเพียงจำนวนน้อยที่สามารถตอบได้ว่ามีมหาวิทยาลัยใดบ้างแล้วที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยสมบูรณ์ซึ่งสาเหตุสำคัญที่สุดที่มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องออกนอกระบบราชการนั้น นักศึกษาสายสังคมศาสตร์คิดว่าเพื่อความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการดำเนินงาน รองลงมาคือรายได้ที่ได้รับการ

สนับสนุนไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ส่วนนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์คิดว่าเนื่องจากรายได้ที่ได้รับการสนับสนุนไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น รองลงมา คือรัฐบาลไม่มีงบประมาณเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอีกแล้วและนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพคิดว่าเพื่อความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการดำเนินงานและรัฐบาลไม่มีงบประมาณเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาอีกต่อไปแล้ว นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นเพิ่มเติมเข้ามาคือการที่ผู้บริหารต้องการหาช่องทางทุจริตเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งอาจารย์และบุคลากรเองต่างก็ต้องการเงินเดือนที่เพิ่มสูงขึ้นอีกด้วยในส่วนของการด้านผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายหลังมหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบราชการ ส่วนใหญ่คิดว่าน่าจะเกิดผลเสียมากกว่าผลดีโดยเมื่อมาถึงรายละเอียดของผลกระทบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าเล่าเรียนคุณภาพการศึกษาฯลฯ ปรากฏว่ารายละเอียดที่นักศึกษาคิดว่าจะได้รับผลกระทบทางบวกที่เพิ่มสูงขึ้นได้แก่ ความคล่องตัวในการดำเนินงานและบริหารงานภายในองค์กร รายละเอียดที่นักศึกษาคิดว่าจะได้รับผลกระทบทางลบที่เพิ่มสูงขึ้นได้แก่ ค่าเล่าเรียน โอกาสทางการศึกษาต่อของผู้ที่มีรายได้น้อย งบประมาณทางการศึกษาที่ได้รับจากรัฐบาล ส่วนรายละเอียดที่นักศึกษาคิดว่าจะได้รับผลกระทบเท่าเดิมได้แก่คุณภาพทางการศึกษา เสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการโดยคณะหรือสาขาวิชาที่ไม่เป็นที่ต้องการของตลาดรวมถึงความสามารถในการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศนั้น นักศึกษาคิดว่าบางคณะหรือสาขาวิชาถูกปิดตัวลง รวมถึงความสามารถอาจจะเพิ่มขึ้นหรือเท่าเดิม ภายหลังจากการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยของรัฐต่อมาเมื่อสอบถามถึงความคิดเห็นในการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยของรัฐนักศึกษาก่อนทั้งหมดตอบว่าไม่เห็นด้วย โดยมีสาเหตุมาจากนักศึกษายังไม่ทราบถึงข้อดีข้อเสีย และผลกระทบจากพระราชบัญญัติ ดังกล่าว รองลงมาคือมหาวิทยาลัยไม่จริงจังในการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการรับรู้ข้อมูลการเคลื่อนไหวการดำเนินการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้น ปรากฏว่า มีนักศึกษบางส่วนยังสับสนอยู่ว่าร่างพระราชบัญญัติอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรืออยู่ระหว่างการลงพระปรมาภิไธยและประกาศในราชกิจจานุเบกษาในส่วนของการสำรวจทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในปัจจุบันซึ่งได้แก่ หลักสูตรทางการศึกษา วิธีการเรียนการสอนการให้บริการรถขนส่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ฯลฯ นั้น ปรากฏว่านักศึกษส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดีและพอใจ แต่เมื่อมีการแบ่งแยกตามสายสาขาวิชาพบว่านักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ให้ความเห็นเกี่ยวกับการให้บริการรถขนส่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง และเมื่อมาถึงในส่วนสุดท้ายที่ว่าด้วยการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นภายหลังจากการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐกรณีศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้น นักศึกษส่วนใหญ่เห็นว่าการพัฒนาที่จะเกิดขึ้น

เป็นสามอันดับแรกภายหลังจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ออกนอกระบบ ได้แก่ อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ การสอน หลักสูตรทางการศึกษาและประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้สอนตามลำดับ

นพรัฐพล ศรีบุญคนาค (2555) วิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในประเทศไทยจากการวิจัย พบว่า 1. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีอิสระโครงสร้างและการดำเนินงาน ในลักษณะที่มี อิสระและเสรีภาพทางวิชาการมากขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนออกนอกระบบราชการ 2. การบริหารหรือการดำเนินงาน ตาม “นโยบายมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” ยังเป็นไปในแนวทางการบริหาร มหาวิทยาลัย ในลักษณะของการกระจาย อำนาจ (Decentralization) หรือการมอบอำนาจการบริหาร (Empowerment) มากขึ้น 3. การบริหารตาม นโยบายมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีการประยุกต์ใช้ “ทฤษฎีองค์การสำนักคลาสสิกหรือตัวแบบเชิง เศรษฐศาสตร์” ที่ให้ความสำคัญกับ “การวิเคราะห์ ต้นทุนและผลประโยชน์” (Cost-Benefit Analysis) มากเป็นพิเศษ 4. มีความเป็นไปได้ว่าการบริหาร นโยบายหรือการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามนโยบายมหาวิทยาลัยใน กำกับของรัฐมิได้เป็นไป บนฐานทฤษฎีที่เหมาะสม(Sound theory) เท่าที่ควร 5. ส่วนงาน/หน่วยงานวิชาการและ หรือส่วน งาน/หน่วยงานสนับสนุนวิชาการบางแห่งของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตาม โครงสร้าง-หน้าที่ขององค์การมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีความเป็นไปได้ที่อาจจะปฏิบัติหรือละ เว้นการปฏิบัติโดย ใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ และไม่ปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการบริหารของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ คือ ควรบูรณาการแนวคิดและ ทฤษฎีที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารนโยบายหรือการดำเนินงานตาม นโยบายมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ควรเน้น อย่างจริงจังในคุณภาพและปริมาณของกระบวนการ ผลิตบัณฑิต รวมถึงผลลัพธ์ของการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐ ควรศึกษาในลักษณะการ ปรับประยุกต์ หรือเทียบเคียงองค์การต้นแบบ (Benchmarking) ซึ่งหมายรวมถึง การวิเคราะห์ จุดเด่น-จุดด้อยของการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐใน ระบบ ราชการ การบริหารมหาวิทยาลัยของภาคเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งในและ ต่างประเทศ ควรมีศรัทธา และดำเนินงานอย่างจริงจังตามหลักเสรีภาพและความเป็นเลิศทาง วิชาการ ควรบริหารงานมหาวิทยาลัย ด้วยการ บริหารตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) การกระจายอำนาจ(Decentralization) การมอบหมายหรือให้ อำนาจ (Empowerment) การตรวจสอบ และถ่วงดุลอำนาจ (Check and Balance of Power) โดยตระหนักว่าตัวแปรที่สร้างความได้เปรียบ ทางการแข่งขันได้แก่ คุณภาพ ประสิทธิภาพ การตอบสนองต่อความต้องการของสังคม และการ คิดค้นและใช้นวัตกรรม ควรปรับวิสัยทัศน์ การกิจ สถานภาพ และบทบาทของมหาวิทยาลัยใน กำกับของรัฐ ในการเป็นควรเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสังคม(Change Agent) แสดง บทบาทหน้าที่สำคัญในการชี้นำสังคมและประเทศชาติ ในการช่วยเหลือและสนับสนุนให้เกิดการ

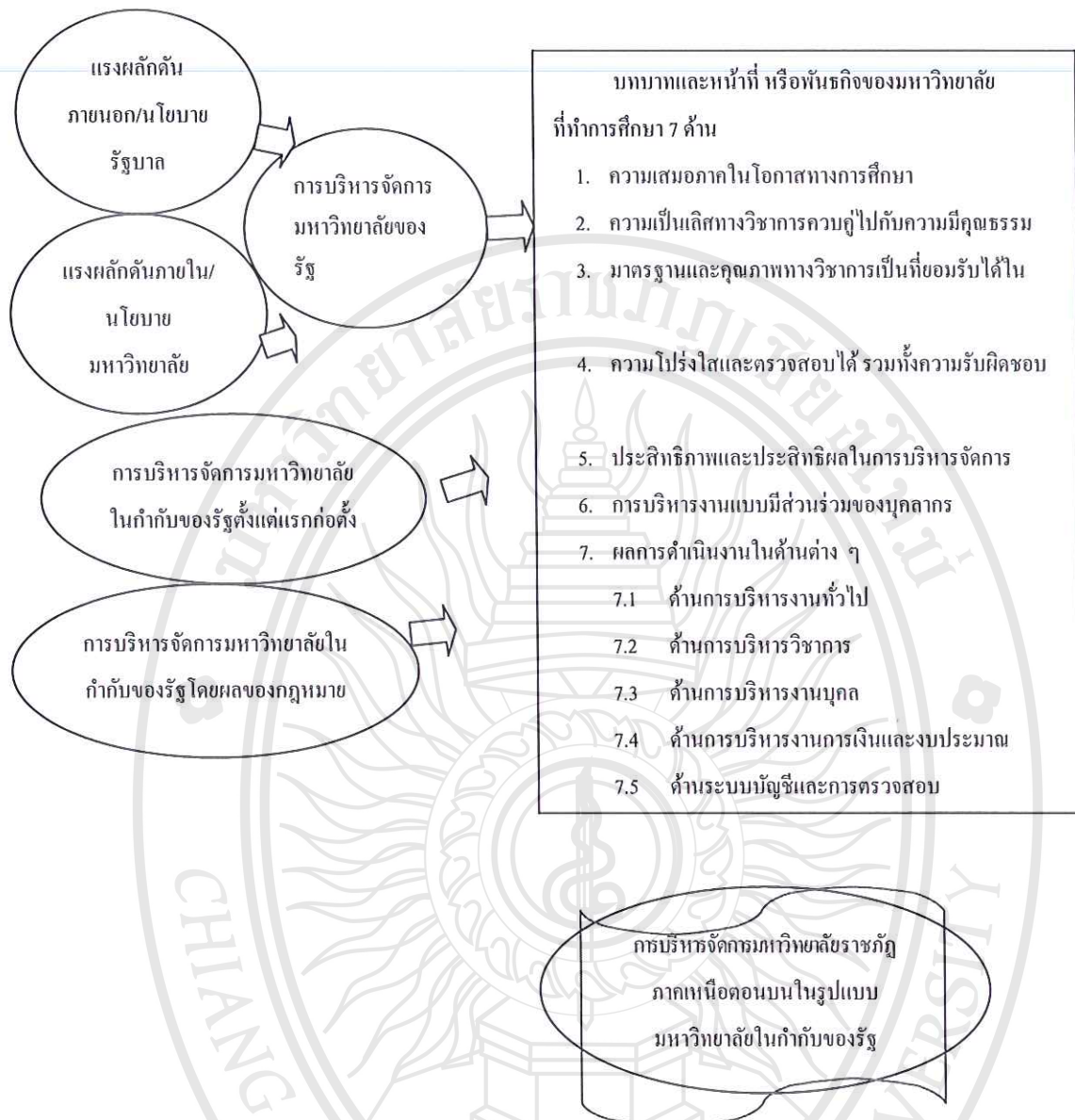
เปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศในทิศทางที่พึง ประสงค์ ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิค กลยุทธ์ รวมทั้งตัวแบบของการพัฒนาการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในชาติและประชาคมโลก

อัมเรศ เนตาสีธิ (2553) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ สำหรับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐผลการวิจัยพบวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศของการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่สำคัญ ได้แก่ ด้านแนวทางการบริหาร เช่น การนำคู่มือปฏิบัติงานและการปรับปรุงกระบวนการในการปฏิบัติงานมาช่วยพัฒนาระบบบริหารงานในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยเลือกจากบุคคลที่เป็นที่ยอมรับทางด้านการศึกษา ด้านธุรกิจ หรือเคยเป็นผู้นำองค์กรในภาคอุตสาหกรรมของบริษัทหรือองค์กรขนาดใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ และมีการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยร่วมกับผู้บริหารนอกรอบเพื่อร่วมระดมสมอง ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการแสดงความคิดเห็น ด้านพันธมิตรและเครือข่าย เช่น มีโครงการเรียนรู้ร่วมอุตสาหกรรม มีการพัฒนาเครือข่ายศิษย์เก่านานาชาติที่มีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย มีการจัดตั้งสำนักงานประสานงานของมหาวิทยาลัยขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลกและมีการพัฒนาองค์กรนักศึกษาระดับนานาชาติ ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี เช่น ก่อตั้งสถาบันพัฒนาคุณาจารย์ เปิดหลักสูตรเฉพาะบุคคล สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก มีซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยให้นักศึกษาตรวจสอบความรู้และความสามารถของนักศึกษาได้ด้วยตนเอง เปิดฝึกอบรมแบบออนไลน์และการเปิดหลักสูตรสหวิทยาการ ด้านการผลิตองค์ความรู้ เช่น ส่งเสริมให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงกันเป็นกลุ่มแบบบูรณาการศาสตร์และศูนย์วิจัย สนับสนุนการวิจัยเชิงพื้นที่ โครงการคัดเลือกอาจารย์ดีเด่นด้านการวิจัยและจัดตั้งศูนย์บริการต่างๆ เพื่อให้บริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม

กรอบแนวคิดทางการศึกษาวิจัย

การศึกษาผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มาจากพื้นฐานที่แตกต่างกัน และการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยแบบระบบราชการ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด กลุ่มค่า ประหยัด มีความคล่องตัว รวดเร็ว มีคุณภาพในการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามตัวชี้วัดของการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา กับความพยายามในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยของรัฐไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพื่อความคล่องตัวนั้น ควรจะมีการกำหนดสถานะขององค์กรและทิศทางการขับเคลื่อนภายใต้กรอบกติกาใหม่ให้ชัดเจน เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกันหาแนวทางเพื่อให้ได้การบริหารจัดการที่ดีและ

มีความเหมาะสม การศึกษาผลการดำเนินการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกันและประสิทธิผลการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ทำการศึกษ เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มาจากพื้นฐานที่แตกต่างกันเพื่อใช้ประกอบการออกแบบแนวทางการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เหมาะสมตามแนวทางการศึกษาบทบาท และหน้าที่ หรือพันธกิจใน 7 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา 2. ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับความมีคุณธรรม 3. มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ 4. ความโปร่งใสและตรวจสอบได้รวมทั้งความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม 5. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ 6. การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร 7. ผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ 1) ด้านการบริหารงานทั่วไป 2) ด้านการบริหารงานวิชาการ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล 4) ด้านการบริหารงานการเงินและงบประมาณ 5) ด้านระบบบัญชีและการตรวจสอบ เพื่อค้นหาต้นแบบที่เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนบนที่จะมีการบริหารจัดการในรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เหมาะสมตามเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบันต่อไป

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย